

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΡΕΘΥΜΝΗΣ

ΕΤΟΣ Δ. ΑΡΙΘΜΟΣ 191

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΙΣ

ΠΕΜΠΤΗ

ΙΟΥΛΙΟΥ

1926

ΤΑ ΕΠΟΥΔΡΑΙΟΤΕΡΑ ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

ΝΑ ΚΛΕΙΣΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΑΝ ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΗ ΕΥΠΡΟΣΩΠΟΝ

Η πρότασις των ιατρών περὶ «Ιδιωτεύσεως» του Νοσοκομείου, άπερρέφθη, κατά πλειοψηφίαν, από τὸ δῆμον. Συμβούλιον, κατά τὴν συνεδρίασιν αύτοῦ, τῆς π. Δευτέρας. Αισάντες απερρέφθη ἡ πρότασις, δὲν σημαίνει ὅτι πάσα συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νοσοκομείου Ρεθύμνης πρέπει νὰ πάντη. Αγνοούμενην συζήτησιν, γάτις, ἀν μὴ τι ἄλλο, τουλάχιστον ὑπῆρξεν εὐλαβεῖνης, διεπιστώθη «οἰκτρότης» τοῦ δημοτικοῦ Νοσοκομείου καὶ τοικύτη ὥστε οὔτε ὡς ξενοδοχεῖον ὅπου γάτις, δὲν τηρεῖ πάντη, καθαρέστηκεν, γρηγοριοποιουμένων ἀντὶ πετσετῶν, κουρελίων, βρωμερῶν δὲ κλινοσκεπτικῶν, ἐνδυμάτων φθειρώντων, κορεοθρεύδων δὲ κλειγμῶν. Τὴν τοιαύτην κατάστασιν καλεῖται ἡδη, τὸ νέον 'Αδελφάτον νὰ θεραπεύσῃ. Χωρίς νὰ χωρισθῇ εἰς κανένα ἔχει οὐ ποχορέωσιν νὰ εἴπῃ τὴν αλήθειαν πρὸς πάσκν κατεύθυνσιν. Ἐλπίζομεν δὲ, ὡς ἐκ τῆς συνθεσεῶς του, ὅτι θὰ τὴν εἴπῃ τὴν αλήθειαν, σκιφῶς καὶ ανεδοιάστως. Ἐλλὰ πρὸ πάσης ἀνακαινίσεως, τὸ δημοτικὸν Νοσοκομεῖον πρέπει νὰ κλείσῃ. Άν όχι δι' ἄλλον τινὰ οὐσιαστικῶτερον λόγον, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπέλθῃ «κακοριμός» τοῦ προσωπικοῦ. Τελούμενων δὲ τῶν ἀνακαινίσεωγ, δοσι θὰ κριθοῦν ἀναγκαῖοι, νέοις ἀνεμοῖς νὰ πνεύσῃ ἐπ' αὐτῷ. Εἰς τὴν οὐ πόθεσιν τοῦ Νοσοκομείου, τοικύτη δίδεται ἡδη κατεύθυνσις. Καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι ἐπὶ τῆς νέας κατεύθυνσις δὲ θὰ κατατεύθη τὸ 'Αδελφάτον καὶ θὰ λειτουργήσῃ, μακρὰν πάσης ἀδυνατίας ἐὰν θέλει νὰ δειπνεύσῃ μέσαν κατάστασιν ἡπειρούς, μάς ἐκθέτεις, ὡς δῆμον, εἰς αὐτὴν τὴν δημοσίαν Συνεδρίαν.

Η συνεδρίασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ρεθύμνης, τῆς π. Δευτέρας, ὑπῆρξεν ἐνδιαφέρουσα. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν ἡτοι, ἀφιερώθη, κατὰ τὸ πλείστον αὐτῆς, εἰς τὸ «Νοσοκομειακὸν» ἀνεπτύχθσαν διάφοροι ἀπόφεις καὶ ἡκούσθησαν πολλαὶ γνῶμαι. Μετέσχον δὲ αὐτῆς, καὶ δ. Νομάρχης Ρεθύμνης καὶ τὸ γεοδιοισθὲν 'Αδελφάτον ἐπ τὸν κ. Γεωργ. Τσαγρῆ, Ν. Καράβα, Εμμ. Καστονή καὶ Δ. Χαλκιαδάκη.

Ἀρχημένης τῆς συζήτησεως, δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Ιωάννης 'Αθανασιάδης (Δικηγόρος) διατυπο-

τα ἐν αὐτῷ τὰ κλινοσκεπάσματα, οὔτε εἶναι ξενοδοχεῖον. Υπνου τὸ Νοσοκομεῖον, ὡστε, μοναδικὴ ἡμῶν φροντὶς νὰ εἶναι ἡ καθαριότης ἐν αὐτῷ. Ταῦτα, βεβαίως εἶναι ἐκ τῶν δῶν οὐκ ἀλλὰ δὲν εἶναι τὰ μόνα. Ἀνεκοινώθη καὶ εἰς ἐμὲ ὅτι, ἀσθεγῆς ἐπὶ 40 ἡμέρας, διαμείνας ἐν τῷ Νοσοκομείῳ, ἀπῆλθεν αὐτοῦ, συντοφευόμενος ἀπὸ φθείρας. Ἀλλὰ τὸ ζῆτημα, που πρέπει κυρίως ν' ἀπασχολήσῃ τὸ Δημοτ. Συμβούλιον εἶναι ἡ οὐσιαστικωτέρα μελέτη τοῦ «Νοσοκομειακοῦ». Οχι ἡ ἐπιφανεία κή. Χειρουργικὸν τμῆμα δὲν ἔχει τὸ Νοσοκομεῖον, οὔτε λειτουργεῖ ὡς πρέπει νὰ λειτουργῇ, τὸ Παθολογικὸν αὐτοῦ Τμῆμα. Δύνανται αἱ ἀνάγκαιαι αὗται νὰ πληρωθῶσιν; Ιδού ὅτι πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολησῃ. Διότι, δταν, λατόδες ἐκ τῶν παλαιοτέρων, συμπλοκῆς, δεδοκιμασμένος καὶ μακρᾶς πείρας Ἐπιστήμων χωρεῖ μέχρι τῆς τιμητικῆς ἀληθῶς δι' αὐτὸν, ἀποφάσεως, ὡστε, δημοσίᾳ, δι' ὁργάνου τῆς δημοσίας Γυνώμης, ὡς εἶναι ἡ «Δημοκρατία» νὰ διακηρύξῃ τὸ Νοσοκομεῖον, κατήντησεν ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς εἰσερχομένους ἐν αὐτῷ, δταν ταῦτα λέγονται, καθ' ὃν αὐθεντικὸν τρόπον ἐλέγθησαν, τὸ ἐπ' ἐμοί, δὲν δικαιολόγω τὴν συγήρησιν τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἡδύντο νὰ κλείσῃ δριστικῶς, ἀζημίως διὰ τὸν Δῆμον, τὸ Κατάτημα τοῦτο τοῦ «Δημοσίου Κινδύνου». Τὴν τοικύτην κατάστασιν Κύριοι, ἔχομεν οὐ ποχέωσιν γὰρ θεραπεύσωμεν. Τὸ γεοδιοισθὲν 'Αδελφάτον, δπερ συνίσταται καὶ ἔξι λατροῦ, τοῦ κ. Γ. Τσαγρῆ, μήπω εἰσέλθην ἐν τῷ Νοσοκομείῳ—νὰ εἰσέλθῃ, ν' ἀντιληφθῇ τὴν κατάστασιν, καὶ προκαλουμένης ἐκ νέου συνεδριάσεως ἡμῶν, προσεχεστάτης, νὰ ἐκθέσῃ ἡμῖν τοῦτο τὰς «πραγματικὰς ἀνάγκας» τοῦ Νοσοκομείου, τὰ μέσα δι' ὃν δύνανται τοῦτο γὰρ κινηθῆ ἐν πρόσωπον καὶ χωρὶς ν' ἀποτελῇ δι' ἡμᾶς ασχος.

Ο Δρεδος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου παραγηρεὶ ὅτι, τὰ «οἰκονομικὰ» τοῦ Νοσοκομείου, ἐνισχύθησαν σημαντικῶς, κατόπιν μάλιστα τοῦ τελευταίου φόρου οὐ πέρ τῶν «Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων» καὶ ἐπομένως ὅτι δύνανται τὸ Νοσοκομεῖον νὰ κινηθῇ οὐ παροχούσης καλῆς θελήσεως.

Ανδρουλιδάκης. Εχω ὑπ' ὄψει μου τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δημοτοῦ οὐ πόθεν συνετάχθη καὶ ἐψηφίσθη κατόπιν καὶ τῶν τελευταίων φόρων.

Αλλὰ τουλάχιστον ἐγὼ δὲν δέπω τῶς δύνανται τὸ Νοσοκομεῖον, μὲ τὰ ἐσοδα αὐτά, ν' ἀλλάξῃ τὴν κατεύθυνσιν πού, ὡς τώρα ηκολούθησεν. Διότι, ρεπτοντες μιὰν ματιὰν εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Νοσοκομείου, δέλπομεν ὅτι, τὰ ἐσοδα ισοσκελίζονται ἐκ τῶν ἐξόδων ὅτι δὲ ταῦτα εἰς οὐδὲν ἀλλο διατίθενται ἢ εἰς πενιχροὺς μισθούς, τοῦ προσωπικοῦ καὶ λιτήν δίσταν. Καὶ δ. σημειεύσεις Προϋπολογισμὸς δὲν προβλέπειν ψηλὰ μισθολόγια οὔτε λατρῶν οὔτε νοσοκόμων. Χωρὶς δὲ αὐτῶν δὲν θὰ εὑρεθοῦν οἱ ίκανοι. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲν δέπω τὸν Χειρούργον, πού ἀντὶ 1500 δραχ. μηνιαίως, θ' ἀναλάβῃ τὸ βχρύ φορτίον τοῦ Νοσοκομειακοῦ Χειρούργου, δοσις ν' ἀφοιτωθῇ εἰς τὸ έργον του καὶ νὰ μη ἀσκῇ καὶ ίδιον ἐπάγγελμα, μεριμνῶν μᾶλλον οὐ πέρ τούτου ἢ οὐ πέρ ἔκεινον. Οταν τοικύτη εἶναι ἡ κατάστασις ἐρωτῶ, ποίον τὸ δρέλος ἐξ ἐνός προσωπικοῦ κλεισ-

ματος τοῦ Νοσοκομείου, ὡς ζητεῖ δ συνάδελφος κ. Ρολόγης.

Ρολόγης. Μόνον μὲ τὸ προσωρινὸν κλείσιμον θὰ δυνηθῶμεν, νὰ ἔχει καθαρίσωμεν τὸ σημερινὸν Προσωπικόν, ν' ἀνανεώσωμεν δὲ καὶ συμπληρώσωμεν τὸ ίδιοκόν.

Ανδρουλιδάκης. Βεβαίως ἐὰν τὸ 'Αδελφάτον, μετὰ οὐ πεύθυνον τῆς καταστάσεως μελέτην, μᾶς δυναμάσῃ τὰς Ἑλλείψεις καὶ μᾶς εἰπη ρητῶς καὶ ἀπεριφράστως τὶ πρέπει νὰ κανομεν διὰ γὰρ ἀναδιοργανώσωμεν τὸ Νοσοκομεῖον τὸ δὲ Ταμεῖον τοῦ Δήμου φανῆ ίκανόν, διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν τοιούτων ἀναγκῶν, διαθέτον τὰ δικαιά μέσα πρὸς ἀνακαινισμόν, εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, ἐπιβάλλεται τὸ κλείσιμον καὶ ἡ διατήρησις τοῦ Νοσοκομείου ὡς Δημοτικοῦ. Οὔτε εἶμα ἐγὼ ἐκεῖνος δοτεῖς, παρεχομένων ἐγγυήσεων περὶ δυνατού τῆς προστίθησεως τῆς καταστάσεως τοῦ Νοσοκομείου, θὰ ἐπέμεινα εἰς τὸ παραδεκτὸν τῆς προτίθησεως τῶν διωτῶν ίατρῶν, τὴν δρόποιαν ἀπόφει συζητοῦμεν. Εάν δημάς παρὰ τὰς διοδίεις τοῦ 'Αδελφάτου, τὸ Ταμεῖον τοῦ Δήμου δηλώσῃ οἰκονομικὴν ἀδυνατίαν, πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν, ητοι πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Νοσοκομείου, εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, ἐγὼ τουλάχιστον, θεωρῶ τὴν πρότασιν συζητητέαν καὶ συνεπής πρὸς τὴν ἀντίληψην μου αὐτήν, προτίθησεως τὴν διαβολήν τῆς προτίθησεως, διὰ τὴν οὐ ποχέωσιν γὰρ θεραπεύσωμεν. Τὸ γεοδιοισθὲν 'Αδελφάτον, δπερ συνίσταται καὶ ἔξι λατροῦ, τοῦ κ. Γ. Τσαγρῆ, μήπω εἰσέλθην ἐν τῷ Νοσοκομείῳ—νὰ εἰσέλθῃ, ν' ἀντιληφθῇ τὴν κατάστασιν, καὶ προκαλουμένης ἐκ νέου συνεδριάσεως ἡμῶν, προσεχεστάτης, νὰ ἐκθέσῃ ἡμῖν τοῦτο τὰς «πραγματικὰς ἀνάγκας» τοῦ Νοσοκομείου, τὰ μέσα δι' ὃν δύνανται τοῦτο γὰρ κινηθῆ ἐν πρόσωπον καὶ χωρὶς ν' ἀποτελῇ δι' ἡμᾶς ασχος.

Η πρότασις τῆς καναβολῆς τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς αιτήσεως περιωθείσης τῆς συζητήσεως, τίθεται εἰς φημοφορίαν. Κατ' αὐτὴν ἐψηφίσκων 10 κατὰ τὴν προτάσεως, 4 δὲ μόνον διπέρ. Οι κ. Γεώργ. Μαμαλάκης, Κωνστ. Λαμπάκης, Γεώργ. Π. Γαγάνης καὶ δ. προτείνας κ. Ν. 'Αδρουλιδάκης. Κατότιν τούτου, ἀνετέθη εἰς τὸ 'Αδελφάτον, η μελέτη τῆς καταστάσεως τοῦ Νοσοκομείου οὐ ποδείξῃ τὰς δικαιά μεσάς αὐτοῦ συμπληρώσεις, προϋπολογίζονται καὶ τὰς ἀπαιτηθησομένας δαπάνας διὰ τὸν τοιούτον ἀνακαινισμόν. Καὶ εἰ μέν, δ. Δῆμος δυνηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ τὰς δαπάνας, νὰ ἐνεργηθοῦν, ἐὰν δὲ ὅχι, νὰ ἐπαληφθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως.

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΙΣ
Εἰς Σκουλούφια Μυλοπόταμον ένας φόνος εἰς Πρίνον τῆς αὐτῆς 'Επαρχίας, ένας ἐπικίνδυνος τραυματισμὸς διὰ πιστολίου, εἰς 'Αδελε Ρεθύμνης, δύο τραυματισμοί. Ταῦτα δὲ πάντα εἰς διάστημα τριῶν ήμερων. Εἰς διάρκειαν δὲ ένδος μηνὸς, έν τῷ νομῷ Ρεθύμνης, τέσσαρες φόνοι. Τὸ πρᾶγμα πήρε ἐπικίνδυνον δρόμον καὶ δ. Πάγκαλος θὰ ἔκανε καλύτερα, ἀν, ἀντὶ νὰ κατατοίβῃ τὸν καιρόν του, κατατοίβημενος καὶ δ. ίδιος ἐν τῷ δίδειν «ἀτελειώτους δημοσιογραφικὰς συνεντεύξεις» ἐνίσχυε τοὺς σταθμοὺς Χωροφυλακῆς Κρήτης, καθιστῶν ἐναργεστέραν καὶ ἐπιβλητικωτέραν τὴν ἐμφάνισιν